

ชื่อเรื่อง	แรงจูงใจในการพัฒนาตนเองของบุคลากรทางพลศึกษาและกีฬา ในจังหวัดพิจิตร
ผู้ศึกษาค้นคว้า	นารถ โหมเพ็ง, ลดาวัลย์ เกาวัลย์, สมศรี โหมเพ็ง
ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์นิธิเดชน์ เชิดพุทธ
ประเภทสารนิพนธ์	การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง กศ.ม. สาขาวิชาการบริหารจัดการกีฬา, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2550

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองของบุคลากรทางพลศึกษาและกีฬาในจังหวัดพิจิตร กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูสุขศึกษา ครูพลศึกษาและเจ้าหน้าที่การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดพิจิตร ปี 2550 โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น ตามตารางของเครจซี่และมอร์แกน จำแนกตามเพศและประสบการณ์ทำงาน จำนวน 223 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าที ค่าเอฟ และทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า

1. แรงจูงใจในการพัฒนาตนเองของครูสุขศึกษา ครูพลศึกษาและเจ้าหน้าที่การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดพิจิตร โดยส่วนใหญ่และภาพรวม อยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ ด้านเจตคติ ด้านความสำเร็จ ด้านสถาบันการศึกษา ด้านการยอมรับนับถือ ด้านระเบียบวินัย ด้านแหล่งเงินทุน และด้านเงินเดือนและรายได้ ตามลำดับ ยกเว้น ด้านอิทธิพลชักจูงจากเพื่อนและสื่อ อยู่ในระดับปานกลาง

2. ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองของครูสุขศึกษา ครูพลศึกษาและเจ้าหน้าที่การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดพิจิตร จำแนกตามเพศและประสบการณ์ทำงาน พบว่า

2.1 เพศชายและเพศหญิง มีแรงจูงใจในการพัฒนาตนเอง ไม่แตกต่างกัน

2.2 ประสบการณ์ทำงาน มีแรงจูงใจในการพัฒนาตนเอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยประสบการณ์ทำงาน 1 – 10 ปี แตกต่างกับ 11 – 20 ปี และ 21 ปีขึ้นไป ส่วนประสบการณ์ทำงาน 11 – 20 ปี และ 21 ปีขึ้นไป ไม่แตกต่างกัน